

Nr 668

L a g

om utlämning för brott;

given Stockholms slott den 6 december 1957.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

Villkor för utlämning

1 §.

Den som i främmande stat är misstänkt, tilltalad eller dömd för där straffbelagd gärning och uppehåller sig här i riket må efter beslut av Konungen utlämnas till den staten enligt vad i denna lag sägs.

2 §.

Svensk medborgare må ej utlämnas.

3 §.

Utlämning må beviljas allenast för gärning, som helt eller delvis föröfvats utom riket eller ombord på utländskt fartyg eller luftfartyg, eller för medverkan därtill.

4 §.

Ej må någon utlämnas, med mindre den gärning för vilken utlämning begäres motsvarar brott, varå straffarbete kan följa enligt svensk lag. Har personen i den främmande staten dömts för gärningen, må han utlämnas allenast om påföljden utgör minst frihetsstraff i fyra månader eller annat omhändertagande på anstalt under motsvarande tid.

5 §.

För gärning, varom förmäles i sådan bestämmelse i 26 eller 27 kap. strafflagen som avser brott av krigsman, må utlämning ej medgivas.

Vad nu sagts utgör ej hinder att, om gärningen innefattar jämväl brott för vilket utlämning eljest må ske, utlämna personen för det brottet.

6 §.

Utlämning må ej beviljas för politiskt brott.

Innefattar gärningen tillika brott av icke politisk beskaffenhet, må utlämning beviljas för det brottet, såframt gärningen i det särskilda fallet provas övervägande äga karaktären av ett icke politiskt brott.

¹ Prop. 1957: 156; L¹U 37; Rskr 377.

7. §.

Ej må den utlämnas, som på grund av sin härstamning, tillhörighet till viss samhällsgrupp, religiösa eller politiska uppfattning eller eljest på grund av politiska förhållanden löper risk att i den främmande staten utsättas för förföljelse, som riktar sig mot hans liv eller frihet eller eljest är av svår beskaffenhet, eller ock där icke åtnjuter trygghet mot att bliva sänd till stat, i vilken han löper sådan risk.

8 §.

Utlämning må ej beviljas, om den i särskilt fall på grund av den avsedda personens ungdom, hälsotillstånd eller personliga förhållanden i övrigt, med beaktande jämväl av gärningens beskaffenhet och den främmande statens intresse, finnes uppenbart oförenlig med humanitetens krav.

9 §.

Har den som begäres utlämnad dömts för gärningen i den främmande staten, må utlämning ej beviljas, med mindre domen stödjdes av utredningen och ej heller eljest föranleder allvarlig erinran.

Om dom angående gärningen ej meddelats i den främmande staten, skall framställningen om utlämning grundas på beslut om häktning, som meddelats av behörig myndighet i den främmande staten. Framställningen må ej bifallas, med mindre sannolika skäl äro, att personen begått gärningen.

Genom överenskommelse med främmande stat må bestämmas, att i förhållande till den staten fällande dom eller sådant beslut om häktning som meddelats av domstol eller domare skall godtagas, om det ej i särskilt fall framgår, att domslutet eller häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt.

10 §.

Är den person som avses med framställningen här i riket åtalad för det uppgivna brottet, eller har här i riket meddelats dom eller beslut om eftergift av åtal beträffande samma brott, må utlämning för det brottet ej äga rum.

Ej heller må utlämning beviljas, om straff för brottet skulle vara förfallet enligt svensk lag.

11 §.

Den som här i riket är åtalad för annat brott, varå kan följa frihetsstraff, eller som enligt dom mot honom skall undergå sådant straff eller eljest omhändertagas på anstalt, må ej utlämnas så länge hindret består. Samma lag vare, om förundersökning inlett för brott som nyss nämnts.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må utlämning äga rum för rättegång om den gärning som avses med den främmande statens begäran, på villkor att den utlämnade senare överlämnas till svensk myndighet enligt vad Konungen bestämmer.

12 §.

Vid beviljande av utlämning skola i tillämpliga delar uppställas följande villkor:

1. Den som utlämnas må icke, utan särskilt medgivande enligt 24 §, i den främmande staten åtalas eller straffas för annat brott som begåtts före utlämningen eller, utom i fall som avses i 13 § andra stycket, utlämnas till annan stat, med mindre han underlåtit att, oaktat hinder ej mött, lämna landet inom fyrtiofem dagar efter rättegång och undergående av straff eller annan påföljd som må hava ådömts honom för brott, varför utlämning ägt rum, eller återvänt dit sedan han lämnat landet.

2. Den som utlämnas må icke under den tid av fyrtiofem dagar som under 1 sägs på något sätt hindras att lämna landet, såframt han icke gör sig skyldig till nytt brott.

3. Den som utlämnas må icke för brottet åtalas vid domstol, som endast för tillfället eller för särskilda undantagsförhållanden erhållit befogenhet att pröva mål av sådan beskaffenhet. Konungen äger dock medgiva undantag från vad nu sagts, om det finnes förenligt med rättssäkerheten.

4. Den som utlämnas må ej för brottet straffas med döden.

I fall som avses i 5 eller 6 § skall särskilt angivas, att den som utlämnas icke må straffas enligt bestämmelse som avser brott av krigsman eller såsom för politiskt brott.

I övrigt uppställer Konungen de villkor som prövas erforderliga.

13 §.

Om två eller flera stater begära utlämning av samma person, skall, med ånsyn till beskaffenheten av brottet eller brotten, tiden och platsen därför, framställningarnas tidsföljd, hans nationalitet och hemvist samt övriga omständigheter, prövas till vilken stat utlämning bör ske.

När framställningarna avse olika brott, må föreskrivas, att den som utlämnas till en stat skall från den staten vidare utlämnas till annan stat på villkor som bestämts enligt 12 §.

Förfarandet

14 §.

Framställning om utlämning skall göras på diplomatisk väg.

Vid framställningen skall fogas avskrift av häktningsbeslut eller dom som åberopas och, om det ej framgår av beslutet eller domen, uppgift om persons nationalitet och hemvist, brottets beskaffenhet, tid och plats för detta samt i den främmande staten tillämpliga straffbestämmelser. Signalement skall om möjligt företes.

15 §.

Framgår av inkomna handlingar, att framställningen icke lagligen kan bifallas, eller finner Konungen eljest anledning föreligga att icke villfara framställningen, skall den omedelbart avslås.

16 §.

Därest framställningen icke omedelbart avslås, överlämnas ärendet till riksåklagarämbetet, som verkställer erforderlig utredning enligt vad om förundersökning i brottmål är stadgat.

Om tvångsmedel skall gälla vad som i allmänhet är föreskrivet för brottmål. Beslut av rätten gäller tills vidare intill dess högsta domstolen prövat ärendet enligt vad nedan sägs och, om utlämning enligt dess beslut kan lagligen beviljas, Konungen avgjort ärendet. Talan mot rättens beslut föres genom besvär till högsta domstolen utan inskränkning till viss tid.

Den som häktats äger påfordra, att ny förhandling skall äga rum inom tre veckor från det beslut senast meddelats.

17 §.

Sedan utredningen avslutats, överlämnar riksåklagarämbetet ärendet jämte eget yttrande till högsta domstolen.

18 §.

Högsta domstolen prövar, huruvida utlämning kan lagligen beviljas enligt vad i 1—10 §§ sägs.

Om det finnes erforderligt, skall förhandling hållas. Förhandling må ej vägras, med mindre tidigare förhandling måste anses tillfyllest eller saken finnes uppenbar.

Oaktat ärendet anmälts hos högsta domstolen, skall fråga om tvångsmedel prövas av underrätt, om ej högsta domstolen förordnar annat. I övrigt gäller om ärendets handläggning vad om brottmål i allmänhet är stadgat. Ersättning åt offentlig försvarare, vittne eller annan som hörts i ärendet skall stanna å statsverket, om ej särskilda skäl äro, att den skall återgäldas av den som begäres utlämnad.

19 §.

Förhandling skall, förutom i fall varom eljest är stadgat, hållas inom stängda dörrar, om det begäres av den om vars utlämnande är fråga eller det eljest finnes påkallat av hänsyn till främmande stat.

20 §.

Sedan högsta domstolens beslut meddelats, anmäles ärendet i statsrådet. Om högsta domstolen funnit hinder mot utlämning möta enligt 1—10 §§, må framställningen icke bifallas. Genom överenskommelse med främmande stat må dock bestämmas att, om hinder ansetts möta enligt 8 eller 9 §, frågan skall kunna hänskjutas till internationell skiljedom.

Därest utlämning beviljas, skall utsättas tid, inom vilken den främmande staten skall hämta den som utlämnas. Tiden må icke utan synnerliga skäl överstiga en månad från det nämnda stat erhållit del av beslutet.

Konungen äger förordna, att den, som enligt beslut skall utlämnas, i avbidan på verkställigheten skall tagas i förvar eller ställas under uppsikt.

21 §.

Vid beviljande av utlämning må Konungen förordna, att föremål som tagits i beslag skall överlämnas till den främmande staten; och må därvid stadgas de förbehåll som av hänsyn till enskild rätt eller ur allmän synpunkt finnas påkallade.

22 §.

Konungen äger, om skäl äro därtill, tillerkänna offentlig försvarare ersättning av allmänna medel för arbete som han utfört efter det ärendet prövades av högsta domstolen.

Övriga bestämmelser

23 §.

Den som i främmande stat är efterlyst för brott, vilket enligt denna lag kan föranleda utlämning, må i avvaktan på begäran därom omedelbart anhållas eller åläggas reseförbud av polis- eller åklagarmyndighet enligt vad som i allmänhet gäller om brottmål. Beslag må ock i sådant fall äga rum.

Beslut om användning av tvångsmedel skall utan uppskov anmälas hos rätten, som skyndsamt efter förhandling enligt vad om brottmål är stadgat prövar åtgärden samt, om anhållande eller reseförbud skall bestå, genast underrättar chefen för justitiedepartementet därom. Finner denne, att hinder mot utlämning föreligger eller att utlämning eljest ej bör ske, har han att utverka Konungens förordnande om upphävande av åtgärden. I annat fall skall den främmande staten genom utrikesdepartementets försorg underrättas om åtgärden. Därvid skall angivas viss av chefen för justitiedepartementet bestämd tid, inom vilken framställning om utlämning skall göras.

Mot rättens beslut må talan ej föras. Den som anhållits eller underkastats reseförbud äger dock för prövning, om åtgärden skall bestå, påfordra ny förhandling inom tre veckor från det beslut senast meddelats.

24 §.

Utan hinder av villkor som uppställts för utlämning äger Konungen på framställning av den främmande staten medgiva, att den som utlämnats må räknas till ansvar för annan före utlämningen förövd gärning än den, för vilken utlämning skett, eller utlämnas till annan stat. I fråga om sådan framställning skall i tillämpliga delar gälla vad som är stadgat angående framställning om utlämning.

Medgivande må lämnas allenast om, såvitt handlingarna visa, utlämning för gärningen kunnat lagligen äga rum.

Framgår av inkomna handlingar, att framställningen icke kan lagligen bifallas, eller finner Konungen eljest anledning att icke villfara framställningen, skall den omedelbart avslås. I annat fall prövas frågan av högsta domstolen. Finner högsta domstolen att hinder möter, må framställningen icke bifallas.

25 §.

Chefen för justitiedepartementet äger medgiva, att den som av främmande stat utlämnas till annan stat må föras genom riket, såframt denne icke är svensk medborgare och ej heller eljest synnerliga skäl äro däremot. Framställning härom göres på diplomatisk väg.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1958. Genom lagen upphäves lagen den 4 juni 1913 (nr 68) angående utlämning av förbrytare.

Har framställning om utlämning gjorts före nya lagens ikraftträdande men ej blivit dessförinnan slutligen prövd, skall frågan prövas enligt nya lagen. Beträffande förfarandet i ärendet må dock äldre lag tillämpas.

Bestämmelser i överenskommelse med främmande stat, som för Sveriges del är gällande vid nya lagens ikraftträdande, skola lända till efterrättelse även om de avvika från vad lagen stadgar.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 6 december 1957.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Justitiedepartementet)

INGVAR LINDELL

Nr 668, ³/₄ ark. Stockholm 1957. Kungl. Boktryckeriet, P. A. Norstedt & Söner

